

sygn. akt II **K 61/17**

PR 1 Ds 198/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Wcisło

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – nieobecny

Po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2017 r. w Brzegu

Sprawy

P. H.

s. C. i E. z domu B.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

W dniu 20 grudnia 2016 r. ok. godz. 00:10 w B. woj. (...), na ul. (...), prowadził na drodze publicznej samochód osobowy m-ki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 1,09 mg/l; II badanie – 1,16 mg/l; III badanie – 0,93 mg/l; IV badanie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), a także nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w B. sygn. akt: (...) z dnia 27 sierpnia 2013 r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. (...) na okres ośmiu lat, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany za przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w B. sygn. akt: (...) z dnia 27 sierpnia 2013r na karę pozbawienia wolności którą odbył w okresie od 17.07.2014r. do 14.10.2015 r. oraz w dniach 31.03.2012 i 01.04.2012,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk

I. uznaje oskarżonego **P. H.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę **8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu właściwemu Starostwu Powiatowemu prawa jazdy, o ile posiada,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty , kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie na podstawie art. 423§1a kpk ogranicza się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do tej części co do oskarżonego P. H.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. H. stanął po zarzucie tego, że w dniu 20 grudnia 2016 r. ok. godz. 00:10 w B. woj. (...), na ul. (...), prowadził na drodze publicznej samochód osobowy m-ki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 1,09 mg/l; II badanie – 1,16 mg/l; III badanie – 0,93 mg/l; IV badanie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), a także nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w B. sygn. akt: (...) z dnia 27 sierpnia 2013 r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. (...) na okres ośmiu lat, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w B. sygn. akt: (...) z dnia 27 sierpnia 2013r na karę pozbawienia wolności którą odbył w okresie od 17.07.2014r. do 14.10.2015 r. oraz w dniach 31.03.2012 i 01.04.2012,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk

Oskarżony urodzony (...) w B.. Karany sądownie. Posiada wykształcenie średnie jest elektromechanikiem. Rozwiedziony ma jedno dziecko na utrzymaniu. Pracuje z dochodem około 2000 złotych miesięcznie. W swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(Dowód: dane osobowe k. 15

karta karna, k 13

odpis wyroku, k.11

wyjaśnienia oskarżonego, k. 28)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu jako bezsporny nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzą zatem do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 20 grudnia 2016 r. ok. godz. 00:10 w B. woj. (...), na ul. (...), prowadził na drodze publicznej samochód osobowy m-ki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 1,09 mg/l; II badanie – 1,16 mg/l; III badanie – 0,93 mg/l; IV badanie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), a także nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w B. sygn. akt: (...) z dnia 27 sierpnia 2013 r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. (...) na okres ośmiu lat, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w B. sygn. akt: (...) z dnia 27 sierpnia 2013r na karę pozbawienia wolności którą odbył w okresie od 17.07.2014r. do 14.10.2015 r. oraz w dniach 31.03.2012 i 01.04.2012, swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne za dokonane przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono zatem, rodzaj naruszonego dobra (zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym), stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawcy.

Nie budzi wątpliwości, że P. H. dopuścił się przedmiotowego występku umyślnie. Do okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego zaliczono jego uprzednią karalność jak i wysoki stopień jej nietrzeźwości (kryterium to, mimo iż nie stanowi znamienia przestępstwa, to ze względu na możliwość stopniowania winno być brane pod uwagę).

Przepis art. 178a §4 kk akcentuje bezwzględny zakaz prowadzenia w stanie nietrzeźwości pojazdów mechanicznych, którego oskarżony nie dochował. Przy stężeniu przekraczającym 0,25 mg alkoholu w wydychanym powietrzu występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym większe, im wyższy jest poziom alkoholu w krwi. W przypadku oskarżonego stężenie alkoholu było wysokie. Jednocześnie oskarżony jest osobą dorosłą i niewątpliwie w pełni znany jest mu destrukcyjny wpływ alkoholu na sprawność psychofizyczną kierującego pojazdem.

Do okoliczności łagodzących zaliczono przyznanie się oskarżonego do winy i prowadzenie przez niego ustabilizowanego trybu życia. Oskarżony bowiem pracuje i na utrzymaniu ma dziecko.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego brak jest pozytywnej prognozy aby wymierzoną mu karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesić. Zauważyć bowiem należy, iż oskarżony był już wcześniej karny a przedmiotowego czynu dopuścił się w warunkach z art. 64§1kk . Takie okoliczności, zdaniem Sądu, przemawiają za orzeczeniem wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. To że obecnie pracuje, nie mogą, w ocenie Sądu, przemawiać za przyjęciem wobec oskarżonego pozytywnej prognozy. Nadto zauważyć należy, iż postawa oskarżonego wskazuje, że nie wyciągnął on żadnych wniosków z dotychczasowej karalności. Nadto zauważyć bowiem należy, iż oskarżony niewątpliwie mając świadomość wcześniejszego skazania go za podobne przestępstwo i tak wsiadł za kierownicę i zdecydował się na prowadzenie pojazdu. Takie zachowanie nie znajduje żadnego uzasadnienia i powinno być w ocenie Sądu przykładowo ukarane.

Mając powyższe na uwadze orzeczona kara pozbawienia wolności wobec oskarżonego, zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości.

Z uwagi na skazanie oskarżonego za występki należący do przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, będącego uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, Sąd był zobowiązany do orzeczenia - na podstawie art. 42 § 3 kk. - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio polegającego na całkowitym wyeliminowaniu z ruchu drogowego jako osoby rażąco naruszającej zasady bezpieczeństwa, a to nietrzeźwych uczestniczących w ruchu drogowym. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżony jest osobą zagrażającą bezpieczeństwu w komunikacji, dlatego też należało wyeliminować go z ruchu drogowego.

Jednocześnie na podstawie art. 43a§2kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych.

Pozostałe orzeczenia uzasadniają powołane przepisy.